

Sad: Forhandlingerne begyndte her i gaar med Udtalelser fra en af de ærede Forslagsstillere og fra et Par andre Medlemmer, som alle stode paa det Standpunkt, at den indbragte Lov burde vedtages, og i ethvert Tilfælde fremmes videre; der var kun Forskjel imellem dem i een Henseende, nemlig deri, at de første to Talere syntes nærmest at staa paa det Standpunkt, at den Jernbane, som Taleren i Birkeligheden gælder, den egentlige vestjydskke Jernbane, burde helst helt udskydes eller dog udsættes til en Fremtid, som var uoverstuelig, medens den tredje Taler derimod stod paa det Standpunkt, at andre Jernbaneforetagender burde skydes ind imellem. Det var under denne Situation, at jeg forlangte Ordet, men jeg kan nu fatte mig temmelig kort, fordi jeg for en stor Del kan henholde mig til, ikke alene hvad der er udtalt i gaar, især af det ærede Medlem for Aarhus (S. M. Mørk), men ogsaa hvad der nylig er udtalt idag af et meget æret Medlem for Præstø Amt (Scavenius) og jeg skulde endog aldeles have frasældet Ordet, naar jeg ikke forsaavidt stod i en noget særegen Stilling, som jeg i sin Tid ikke alene har stemt, men ogsaa talt mod hele den Jernbanedivulking, som blev fastsat ved Loven af 24de April 1868. Jeg ønsker derfor nu at udtale, at det forekommer mig, at hele Situationen siden den Tid er saa overordentlig forandret, at hvad der dengang var rigtigt — og det staar endnu for mig saaledes, at det var rigtigt, hvad jeg gjorde dengang — paa ingen Maade er rigtigt idag. Hele den finantzielle Stilling er, baade naar jeg tager Hensyn til Balancen paa vor Finantziell Lov og vort Statsregnskab, og naar jeg tager Hensyn til det Udgiftsbeløb, hvorom Striden faktisk føres, i Birkeligheden ikke saa lidt gunstigere nu end i Foraaret 1868, og det samme gælder med Hensyn til Midlers Tilveiebringelse ved en Indkomstskat. Naar jeg, idetmindste for mit Vedkommende, skal give min Stemme til, at der gennem en Indkomstskat tilveiebringes ekstraordinære Midler, om just ikke i den Udstrækning, som den høitærede Finantzieminister har foreslaaet, saa gjør jeg det i den Fortrøstning, at ogsaa i den Hen-

seende er den finantzielle Stilling bedre, idet det synes mig utvivlsomt, at der hverken dengang eller senere har foreligget noget Nar, hvor vi saa volig kunde bevilge de Midler, som absolut ere nødvendige, gennem en Indkomstskat som netop iaar. Naar altsaa den finantzielle Stilling er saaledes, skulde der foreligge ganske andre og ganske særlig tvungende Grunde — som jeg ikke ser og ikke har hørt nævne — til nu at skyde det Hensyn tilside, som idag aabenbart maa være det, som først af sig selv paatrænger sig for vor Overveielse, nemlig at det gælder om at forandre en Lov, som for nogle saa Nar siden den bevilgende Magt med stort Flertal har vedtaget. Dette er for mig et saa overordentlig misligt Foretagende, at jeg for mit Vedkommende, skjøndt jeg som sagt i sin Tid har været mod Loven, ikke kan være med dertil, medmindre stærke og uafviselige Grunde talte derfor, for hvilke da saavel Bestyrelserne som vi Andre maatte bøje os. Hvilken Forvirring vilde der ikke opstaa med Hensyn til ikke alene Jernbanelove, men mangfoldige andre Love — naar enkelte Medlemmer vilde anse sig berettigede til at forsøge paa idelig og idelig at faae Forandringer gennemførte i nylig vedtagne Love i den Retning, som de ønskede, men som de, da Sagen i sin Helhed var for, ikke kunde faae Flertal for. Vi maa Alle i saadanne Tilfælde finde os i at bøje os for den Afstemning, der har fundet Sted og har vundet Tilslutning af den lovgivende Magts forskellige Faktorer, og hvorledes tror man, at man paa anden Maade kan frembringe tilbørlig Alvor i Lovgivningsarbeidet? Nei, lad os være enige med os selv om, at vi ikke stemme for nogen Lov, ikke søge at gennemføre nogen Lov, uden at vi hos os selv have vundet Overbevisning om, at Loven er grundig overveiet og fuldt bør gennemføres, medmindre ganske særegne Omstændigheder, som man foruufstignis ikke har kunnet forudsæ, komme imellem Lovens Vedtagelse og dens Udførelse i Livet, men foreligger intet Saadant, lad os da ogsaa være enige om, at Loven staar fast. Jeg skal som sagt af Hensyn til, hvad der allerede er udtalt af Andre, og af Hensyn til den, som jeg indrømmer,